

superesse qui ante ista Northmannorum tempora a
 imbi nutriti in monachica religione fuerunt, quæ-
 rite ab eis, si qui sunt, utrum recordentur abbatem
 loci vestri singulis annis ad festivitatem Patris
 Dunstani cum quatuor aut pluribus monachis Can-
 tuariam solitum venire, et ibi per sex aut plures
 dies inter fratres ob reverentiam tanti Patris læti-
 tudine et exultationi vacare, an non? Æstimo, si al-
 quis talium hucusque remansit, ita rem tunc tem-

poris factam non negabit. Nam si aliter face-
 ret, procul dubio veritati contrarius esset. Si igitur
 corpus beati Dunstani se sciebant habere Glastoniæ,
 cur illud venerandum in sua festivitate requirebant
 Cantuariæ? Hæc ita sint ad imprudentium confutan-
 tandum errorem, et ad prudentium confirmandum
 in nos (quem multum optamus habere) sanctum
 amorem. Valeat igitur sanctitas vestra in Christo
 Jesu, et oret pro nobis.

Explicit epistola Eadmeri monachi Ecclesie Christi Cantuarie.

EADMERI

EPISTOLA AD MONACHOS WIGORNIENSES

De electione episcopi

[WARTHEON, *Anglia sacra*, t. II, p. 238, ex bibliotheca Cottoniana, *Claudius A*, 4] (36).

Dominiis et fratribus suis, domino videlicet cha-
 rissimorum charissimo PIIORI N. et aliis omnibus
 Wigornæ Deo servientibus frater E. ipsorum totus
 pacem Dei omnem sensum exsuperantem.

Pater vester, episcopus vester, ut scitis, a sæculo
 transit; et vos orphani relictis estis. Sed utinam
 ille qui dixit discipulis suis: *Non relinquam vos
 orphanos (Joan. XIV, 18)*, vos orphanos non re-
 linquat! Et utique non relinquet, si vos eum primi
 non reliqueritis. Non relinquetis autem, si pacem
 inter vos habueritis. *Ipsa est enim pax nostra, qui
 fecit utraque unum (Ephes. II, 14)*. Pacem igitur
 habete inter vos et Deus pacis erit vobiscum (II Cor.
 XIII, 11). Quod si Deus fuerit vobiscum, pro certo
 erit et pro vobis. Et si Deus pro vobis, quis contra
 vos? Charissimi mei, precor vos, precor vos propter
 Deum et propter honestatem sanctæ conversationis
 vestræ, unum estote in Christo Jesu, fundati in
 radice charitatis in ipso (Ephes. III, 17). Quod si ab
 invicem divisi fueritis, timendum est vobis et amicis
 vestris, ne in desolationem corruatis, juxta verbum
 Domini qui dicit. *Omne regnum in seipsum divisum
 desolabitur (Matth. XII, 24)*. Cogitate in quantam
 invidiam quorundam malignorum hominum ordo
 monachicus hoc tempore venit, et quantum n. tantur
 eum saltem ad episcopatus extirpare. Cavete

igitur propter animas vestras, ne primi sitis qui
 extirpemini. Si consilia, quibus hactenus usi estis,
 pacem pepererunt inter vos, et terras vestras, ex
 quibus victum, vestitum et omnia necessaria habere
 debetis, in manibus vestris diligentissime cultas
 retinuerunt, et ornamenta Ecclesie in quibus Deo
 servitis sacratissima cura ne quoquam distraheren-
 tur conservaverunt, o domini mei, illa tenete, nec
 ab illis gratia cujusvis amici velitis discedere. Quod
 si horum aliqua contraria inter vos operata sunt,
 propter omnipotentem Deum nullius amor vos in
 eis detineat, nullius blanda promissio ulla ratione
 seducat, ut in eis permaneat. Servite Deo, et omnia
 necessaria ministrabit vobis. Nemo dicat: Non
 serviam Deo, nisi omnia quæ animo meo sedeant,
 prius habuero. Qui enim hoc dicit, prius mercedem
 exigit quam servitium cui merces debetur
 exhibere velit. Quod quam ineptum sit etiam inter
 homines, quivis ratione utens satis advertit. Vos
 autem videte quid agat sanctitas vestra. Ego stultus
 factus sum monendo me meliores et utique per
 omnia sapientiores. Sed revera charitas vestra me
 coegit. Valete igitur et orate pro me, et perdonate
 mihi hanc noxam. Omnipotens Deus dirigat vos et
 actus vestros in beneplacito suo. Amen.

(36) Præcedit in eodem codice epistola prioris et
 conventus Wigorn. ad Willhelmum archiepiscopum
 Cantuariensem, petens ut liberam sibi novi præsulis
 electionem a rege impetret. Sequitur responsio
 Willhelmi archiepiscopi consolatoria de morte pa-

storis. Solus e Wigorniensibus episcopis Theulfus
 tempore Willhelmi archiepiscopi obiit, anno scilicet
 1125, XII. Kal. Novembr. Illi successit Simon, anno
 1125, electus, non ex grege monachorum, quod
 enim suadet Eadmerus, sed e clero sæculari.